

ת"פ 39579/10/15 - מדור תביעות מס הכנסה תל אביב נגד דרונט בע"מ, אליחי כהן, יהושע מאירי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 39579-10-15 מדור תביעות מס הכנסה תל אביב נ' דרונט בע"מ ואח'

לפני כבוד השופטת דנה אמיר

המאשימה

מדור תביעות מס הכנסה תל אביב

נגד

הנאשמים

1. דרונט בע"מ

2. אליחי כהן

3. יהושע מאירי

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד תמר הלברטל

ב"כ הנאשם 2 עו"ד טובי יגר

הנאשם 2 התייצב

גזר דין לנאשמים 1 ו-2

רקע ותמצית כתב האישום

1. הנאשם 2 (להלן: "הנאשם") והנאשמת 1 (להלן: "הנאשמת") הורשעו במיוחס להם בכתב האישום המתוקן בשנית (להלן: "כתב האישום"), לאחר שחזר בו הנאשם מכפירתו במהלך ניהול ההוכחות. כך הודה הנאשם והורשע ביחד עם הנאשמת, בביצוע 7 עבירות של אי העברת מס שנוכה לפי סעיף 219 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] התשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה"). הנאשם 3 חזר גם הוא מכפירתו והורשע יחד עם נאשמים 1 ו-2 בביצוע 6 עבירות של אי העברת מס שנוכה מושא האישומים השני ועד השביעי.

עמוד 1

2. על פי המפורט בכתב האישום, הנאשמת היא חברה פרטית אשר עסקה בתקופה הרלבנטית לכתב האישום בבניית אתרי אינטרנט והנאשם (בחלק גדול מהתקופה ביחד עם הנאשם 3) היה מנהלה הפעיל. הנאשמים היו חייבים בניכוי מס במקור מעובדים ומקבלני משנה בהתאם להוראות הפקודה והתקנות מכוחה, ואף ניכוי מס הכנסה ממשכורות ששילמו לעובדים ומתשלומים ששילמו לקבלני משנה. למרות זאת, ללא הצדק סביר, לא שילמו לפקיד השומה את המס אותו ניכוי בסך כולל של ₪ 204,513 כמפורט להלן: על פי האישום הראשון, בגין התקופה 3/13 (₪ 25,808), על פי האישום השני עד השביעי, בגין התקופות 4/13 (₪ 37,217), 5/13 (₪ 21,426), 6/13 (₪ 39,498), 8/13 (₪ 35,507), 9/13 (₪ 36,349), 10/13 (₪ 8,708).

3. לאחר שהודו הנאשמים בביצוע העבירות והורשעו נדחה מועד הטיעונים לעונש על מנת לאפשר לנאשמים לנסות לפעול להסרת המחדלים. בדיון הטיעונים לעונש אשר התקיים ביום 14.7.2019 נמסר עדכון לפיו הנאשם שילם סך של 70,000 ₪ על חשבון המחדל.

תמצית טיעוני המאשימה לעונש

4. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים המוגנים בעבירות המס, לחומרה שבביצוען וציינה קיומה של חומרה מיוחדת לצד ביצוע עבירות של אי העברת ניכויים, אשר נקבע כי היא שקולה לעבירת גניבה. לטעמה של המאשימה, מתחם הענישה במקרה דנן הוא בין 4 ל- 9 חודשי מאסר, לצד קנס שגובהו בין 10% מסכום המחדל ועד לסכום הקבוע בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

5. ב"כ המאשימה ציינה כי הנאשם נעדר עבר פלילי והוסיפה כי לאור הסרת המחדל החלקית על ידו, בסך 70,000 ₪, עתירתה היא כי יושת עליו עונש מאסר של 6 חודשים אותו ניתן לרצות בעבודות שירות, לצד קנס שסכומו המינימלי יהיה 15,000 ₪, התחייבות להימנע מביצוע עבירה, ומאסר על תנאי. בעת טיעוניה הבהירה כי חלק מהסך של 70,000 ₪ אשר שולם על ידי הנאשם נזקף לטובת ריבית והצמדה בגין המחדל. על כן לטעמה עומד כיום המחדל שלא הוסר (במונחי קרן) על סך 154,000 ₪ (כולל ריבית והצמדה על סך 200,000 ₪). בהודעת עדכון שהתקבלה לתיק לאחר הטיעון לעונש, ולאחר ששקלה המאשימה את עמדתה העונשית לאור טיעוני ההגנה, הודיעה המאשימה כי שינתה עמדתה ביחס לעונש המאסר המבוקש בעניין הנאשם, ועתרה כי יושת עליו עונש של 4 חודשי מאסר אותם ניתן לרצות בעבודות שירות. באשר לנאשמת, עתרה כי יושת עליה קנס סמלי לאור עמדת המפרק.

תמצית טיעוני ההגנה לעונש

6. ב"כ הנאשם הגיש ראיות לעונש כמפורט בפרוטוקול, ופירט אודות נסיבות ביצוע העבירות ונסיבותיו של הנאשם בעת ביצוען. כך הבהיר כי הנאשם הוא אחד ממייסדי הנאשמת אשר שגשגה משך 12 שנה, תוך שהעסיקה עשרות עובדים, ביניהם בני מיעוטים, אנשים עם מוגבלויות וחרדים. לטענתו, עד לתקופת פירוקה, שילמה הנאשמת דרך קבע מיליוני שקלים לקופת המדינה. לדבריו, בשנים 2012 - 2013, בשל אירועים קשים בחיי האישיים, נעדר הנאשם רבות מהעבודה והפקיד את ניהול הכספים וניהול הנאשמת בידי הנאשם 3. באותן השנים מצאה עצמה הנאשמת במצב כלכלי גרוע, ואף נכנסה לפירוק והוקמה חברה חדשה שהנאשם לא היה ממנהליה ושימש בה כשכיר בלבד. עוד הוסיף כי רק

לאחר הקמת החברה החדשה הופתע הנאשם לגלות אודות חובות הניכויים שנוצרו בנאשמת. לטענתו, יש להתחשב בנסיבות המפורטות לעיל וליחס לנאשם אחריות מופחתת בביצוע העבירות בעת בחינת נסיבות ביצוען.

7. ב"כ הנאשם הפנה לגילו של הנאשם, בן 57, נעדר עבר פלילי, אשר שירת בצה"ל, במילואים וקבע כלוחם ומפקד בסיירת שלד"ג. כן ציין את מידותיו הטובות של הנאשם ותרומתו לחברה, בתרומה כספית דרך הנאשמת ובעצמו, ובתרומת זמנו ומרצו לחברת עזרה ובצרון, עמותת בוגרי שלד"ג ולמען שיוויון הזדמנויות לכלל המגזרים.

8. ב"כ הנאשם הוסיף ופירט אודות ניסיונותיו הכנים של הנאשם לפעול לבירור היקף העבירות וסכום המחדל האמיתי, והדגיש כי הנאשם 3 לא עשה דבר בהקשר זה. עוד הוסיף כי בעקבות פירוק הנאשמת ירד הנאשם מנכסיו, והוא שריו בחובות. בעזרת חברים ממקום עבודתו הנוכחי הצליח הנאשם לפעול להסרת המחדל באופן חלקי אך ממשי, בסך 70,000 ₪. לטענת ב"כ הנאשם סכום המחדל כיום, במונחי קרן, הוא בסך 134,000 ₪. עוד טען כי כבעל מניות בנאשמת, הנאשם הוא הנפגע העיקרי מקריסת הנאשמת, לאור חובותיה כלפיו בסך של 400,000 ₪ בשכר עבודה והפרשות לקופת גמל. ב"כ הנאשם הוסיף כי חרף מצבו הכלכלי הקשה לא פנה הנאשם להליך פשיטת רגל שהיה מקל עליו, וכי הוא נוטל אחריות ומנסה לשלם חובותיו.

9. ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם התקשה למצוא עבודה, כיום עובד בחברת שורש ועבודתו מחייבת אותו בלוח זמנים גמיש הכולל נסיעות לחו"ל, בהיותו האחראי מטעם חברת שורש, המוכרת ציוד צבאי, על המכירות בארץ ובחו"ל. בהקשר זה ציין כי סך 20,000 ₪ מתוך הסכום ששילם להסרת המחדל קיבל כהלוואה מחברת שורש. עוד ציין כי הנאשם גרוש, אב לשתי בנות, בנות 9 ו-12, משמש כמשמורן משותף ומשלם מזונות בסך 5,000 ₪ בחודש. בת זוגו הנוכחית של הנאשם בהריון ועתידה ללדת בחודש ספטמבר 2019. לאור ניסיונותיו הכנים והממשיים של הנאשם להסרת המחדל והסרתו החלקית על ידו, כמו גם יתר נסיבותיו, והחשש לפיטוריו, טען כי עונש מאסר ולו בעבודות שירות עלול להביא לקריסת הנאשם ולהופכו לנטל על המדינה - ועל כן יש להינע מכך.

10. דברי הנאשם

11. לדבריי הנאשם הוא מכה על חטא, מודה כי טעה ולא הקפיד כדירקטור כי הנאשמת תמלא את חובותיה כנדרש. הנאשם ציין כי ביצע מהלכים עסקיים ללא עורך דין מטעמו ובשל כך נותר חסר כל. לדבריו אף עבר עינוי דין ומשך 6 שנים ניסה להשיג נתונים ממפרק הנאשמת. עוד טען כי הונה על ידי שותפו בניהול החברה, וציין כי בתקופה הקשה שעבר בשנים 2012-2013, לאור מחלת ופטירת אביו, מחלת ביתו והליך הגירושין שעבר כמעט ולא הגיע לעבודה ולא היה מעורב בהתנהלות הכספית של הנאשמת. הנאשם הוסיף כי לאורך שנים שילמה הנאשמת מסייה כנדרש. בנוסף הדגיש כי כל חייו היה פטריוט ציוני, והוא אינו מבין כיצד הפך לנאשם בהליך פלילי. הנאשם הוסיף כי שילם חובות רבים ללא הליך פשיטת רגל ופירט אודות עבודתו הנוכחית, באמצעותה פועל להחזרת חובות, תוך שציין כי במסגרתה עליו לטוס לחו"ל פעם בחודש ובהתראה קצרה. לטענתו ביצוע עבודות שירות או שירות לתועלת הציבור יחבלו באופן ממשי בעבודתו, וביקש להתחשב בכך. עוד הוסיף אודות מצבו המשפחתי והכלכלי שאינו פשוט וציין את מאמציו לקדם את ההליך דנא.

מתחם העונש ההולם

12. הערכים המוגנים הנפגעים מביצוע של עבירות המס ידועים וכוללים במקרים רבים פגיעה בקופת המדינה ולצידה פגיעה בכל אחד ואחת מאזרחיה, וכן פגיעה בשוויון בנטל תשלום המסים. בנוסף, פגיעה בשיטת הגביה, בפיקוח הרשות ובאמון הניתן בנישום שיפעל על פי חוק, ידווח ויעביר את כספי הניכויים כנדרש. התייחסות סלחנית לאי קיום הוראות החוק עלולה להביא אף להיעדר המוטיבציה של כלל ציבור משלמי המסים לדווח ולשלם מסיהם.

13. יש לזכור כי כאשר עסקינן בעבירות אי העברת ניכויים, הנאשמים הם למעשה "צינור" של הרשות לצורך העברת הכספים אליה וניתן בנאשמים אמון כי כך יעשו. באי העברת כספי הניכויים מופרת ברגל גסה חובת הנאמנות בקשר לכספים שהופקדו בידי הנאשמים, שכן הם שייכים לאוצר המדינה. כפי שציינה המאשימה, ביחס לעבירות אלה נקבע לא אחת כי הן נושקות לעבירת גניבה. (ר' רע"פ 26/97 לקס נ' מדינת ישראל (22.6.1998), רע"פ 4844/00 ברקאי נ' מדינת ישראל פ"ד נו (2) 37, 46 (2001) (להלן: "עניין ברקאי"), ע"פ (חי') 23087-07-11 לזרוביץ נ' מדינת ישראל (6.10.2011). ראו גם ע"פ (ת"א) 32075-05-10 לוי נ' מדינת ישראל (9.2.2011) שם ציינה כבוד הנשיאה ברלינר את הקלות שבביצוע העבירה, משכספי הניכויים מצויים בידי העברין. כן ראו התייחסות בית המשפט המחוזי בתל אביב לחומרת עבירות אי העברת ניכויים בעפ"ג (ת"א) 56406-05-17 כובאני נ' מיסוי וכלכלה ועפ"ג (ת"א) 12830-06-17 אלבחר נ' תביעות מס הכנסה תל אביב (3.10.2018) אשר נדונו במאוחד (להלן: "עניין כובאני ואלבחר").

14. בעת בחינת נסיבות ביצוע העבירות לא ניתן להתעלם מהפגיעה בערכים החברתיים המוגנים מביצוע ואף מהנזק הכספי שנגרם לקופת המדינה, שאינו זניח, ועומד על סך כולל של 204,513 ₪. לצד זאת וקולא יש לתת את הדעת גם לכך שהנאשמת הייתה פעילה משך כ- 12 שנה עובר לביצוע העבירות, ומשך שנים אלה דיווחו הנאשמים והעבירו את סכומי הניכויים כנדרש, ושילמו מסיה כחוק ולא נטען אחרת על ידי המאשימה. עוד יש לתת את הדעת לכך שהנאשמים, במסגרת הנאשמת, העסיקו לאורך השנים עובדים רבים, ובכלל זאת בני מיעוטים, אנשים עם מוגבלות וחרדים. בנוסף, העבירות שבביצוען הורשעו הנאשמים אינן כוללות תכנון מוקדם או תחכום, ובוצעו על פני תקופה שאיננה ארוכה באופן משמעותי (7 חודשים בשנת 2013). על פי הנטען, העבירות בוצעו על רקע קריסה כלכלית של הנאשמת, ויש לזכור כי הנאשמת נכנסה לפירוק לאחר ביצוען. גם עניין זה יישקל, מבלי להתעלם מכך שנפסק לא אחת כי לפרט אין זכות לבסס את פעילותו העסקית על כספים שאינם שייכים לו, אף בנסיבות של קושי כלכלי (רע"פ 1688/14 כץ נ' מדינת ישראל (9.3.2014) (להלן: "עניין כץ") והפנייתו לעניין ברקאי).

15. נתתי דעתי לטענת ההגנה בדבר נסיבותיו האישיות של הנאשם בתקופת ביצוע עבירות, אשר הביאו לכך שנעדר במרבית הזמן מהנאשמת באותה התקופה, ולא היה פנוי לעסוק בענייניה הכספיים. כך, על פי דברי הסנגור והנאשם, בשנת 2012 חלתה ביתו של הנאשם (כמפורט בענ/2 ביום 17.8.2012), ומבלי להרחיב מטעמי צנעת הפרט יש לציין כי נדרשה לטיפול ובדיקות. אביו של הנאשם נפטר בחודש אוגוסט 2012 (ענ/3) לאחר שלדברי הסנגור סבל ממחלה, והנאשם אף עבר באותה תקופה על פי דבריו הליך גירושין. הגם שאין בכלל הנסיבות הללו כדי להוות הצדק סביר לביצוע העבירות, יש לשקלן בעת בחינת נסיבות ביצוען ומידת אשמו של הנאשם והן באות בין יתר שיקולי.

16. לעניין מדיניות הענישה הנוהגת, כידוע, קיים מנעד רחב של עונשים בעבירות הנדונות כפי שמדגימה הפסיקה.

מדיניות הענישה מושפעת בין היתר מהשיטתיות שבמעשים והיקפם, מהנזק שנגרם לאוצר המדינה ומהסרת המחדל. בעת בחינת הענישה הנוהגת יש לזכור, כפי שנקבע בע"פ 3877/16 ג'אבלי נגד מדינת ישראל (17.11.2016), כי מתחם הענישה אינו עניין אריתמטי פשוט, אלא מגלם הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים שמדיניות הענישה היא רק אחד מהם. (ר' גם עפ"ג (ת"א) 12063-04-15 בראונר נ' מדינת ישראל (20.07.2015)).

17. עיינתי בפסיקה אליה הפנה הסנגור. חלקה ישנה בזמן, ו/או נוגעת למקרים בהם הוסרו מלוא מחדלי כתב האישום ואף להסכמת המאשימה באותן נסיבות לכך שייגזר על הנאשם עונש של מאסר על תנאי בלבד לצד ענישה נלווית (ראו ת"פ (י-ם) 41838-11-10 מס הכנסה ירושלים נ' שין מורן ציוד מדעי ותהליכי בע"מ (12.1.2012), ת"פ (חי') מדינת ישראל נ' אלקטרו אנטון בע"מ (16.3.2005), ת"פ (חי') 4109/04 מדינת ישראל נ' קינג אוטו באדי בע"מ (1.8.2005), ת"פ (ראשל"צ) 5370/03 מדינת ישראל נ' הרטן מלונאות ונופש בע"מ (27.12.2006), ת"פ (נת') 1249/03 מ.י. פקיד שומה חקירות חיפה והצפון נ' טריאס (24.5.2010)). משכך, לא ניתן להסיק מהפסיקה הנ"ל גזרה שווה לעניינו.

18. בנוסף, גם ת"פ (י-ם) מס הכנסה ירושלים נ' ספלנדיד בע"מ (22.10.2017) בו בוטלה הרשעת הנאשם ונקבע כי יחתום על התחייבות ויבצע של"צ אינו רלבנטי לעניינו. יש לזכור כי בשום שלב לא נטען על ידי ההגנה, ומימלא לא בוסס כי הנאשם עומד בתנאים הידועים לביטול הרשעה (ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, (פ"ד נב(3) 337, 342 (1997)), ולמעלה מן הצורך יצוין כי הנאשם אף לא הביע כל נכונות לבצע שירות לתועלת הציבור.

19. לצד האמור חשוב להבהיר כי מהפסיקה אליה הפנה הסנגור, כמו גם מזו שתפורט להלן, ניתן ללמוד כי בסוג זה של עבירות נכון ונהוג לגזור עונש של מאסר על תנאי בנסיבות מתאימות, בפרט כאשר מוסרים מלוא מחדלי כתב האישום. זאת גם כאשר המדובר בביצוע מספר לא מועט של עבירות, בסכומים דומים ואף גבוהים מאלה שבעניינו, ואף לצד עבירות נוספות. פעמים רבות זוהי אף עמדת המאשימה עצמה. בנסיבות אלה נכון אף לקבוע את הרף התחתון של המתחם, בגין כל עבירה כאירוע (רע"פ 1688/14 כץ נ' מדינת ישראל (9.03.2014)) על מאסר על תנאי ועד 7 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית. בראי הרקע המשותף לביצוע העבירות, המתחמים יחפפו ביניהם במידה רבה. בשל עתירת המאשימה לקביעת מתחם כולל אבהיר - גם לו הייתי קובעת מתחם לכלל העבירות כאירוע אחד, תחתיתו הייתה נקבעת למאסר על תנאי, גם אם לתקופה ממושכת יותר ותקרתו ל- 9 חודשי מאסר בפועל.

20. להלן תודגם הענישה ומתחמי הענישה כפי שפסקו בתי המשפט בעבירות הנדונות:

- עפ"ג (מחוזי מרכז) 16811-10-16 מדינת ישראל נ' מצלאוי (19.3.2017) (להלן: "עניין מצלאוי"), בגין 30 עבירות של אי הגשת דוחות למע"מ כשסכום המס בסך 1,366,671 ₪ ועבירות ניכויים בסך 166,242 ₪, כשרק חלק מהמחדלים הוסרו, נגזרו על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד קנס בסך 120,000 ₪ וענישה נלווית. בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה בגין כל עבירה של אי העברת ניכויים הוא בין מאסר על תנאי ועד 7 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. בית המשפט המחוזי הפנה לחשיבות הסרת המחדלים בסוג זה של עבירות, ואף לחשיבות ביצועם של ניסיונות כנים וממשיים לעשות כן, גם אם אלה אינם מסתייעים באופן מלא. בשים לב לכך שהעונש שנגזר על הנאשם אינו ברף הגבוה, לא התערב בית המשפט המחוזי בעונש המאסר בעבודות שירות אשר נגזר על הנאשם.

• עניין כובאני ואלבחר שם דובר באי הגשת 3 דוחות בהיקפים גבוהים (מעל ל- 10 מיליון ₪ מחזור לכל שנה), עבירות ניכיות בסכומים של עשרות אלפי ₪, אי הגשת דוח אישי והצהרת הון. המחדלים האישיים הוסרו על ידי הנאשמים, בבית משפט השלום נגזרו על הנאשמים על ידי עונשי מאסר למשך 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות לצד קנס, מאסר על תנאי והתחייבות. בערעור, לאחר שהסירו הנאשמים את מלוא מחדל הניכיות והגישו דוחות לא מבוקרים על שם החברות הנאשמות (אחד מהם נקלט וסכמו 0), מצא בית המשפט המחוזי להקל בעונש הנאשמים והעמידו על 3 חודשי מאסר בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי נתן משקל רב להסרת מחדל הניכיות לאור חומרת עבירה זו, במסגרתה מתבצעת מעילה באמון הן כלפי רשויות המס, הן כלפי עובדים או קבלני משנה מהם נוכו הסכומים. כן נתן בית המשפט המחוזי משקל למאמצים העילאיים, כדברי בית המשפט המחוזי, להסרת המחדלים ומשקל נוסף לנסיבות אישיות.

ראו בהקשר זה גם ת"פ (ת"א) 32396-11-15 מדור תביעות מס הכנסה תל אביב נ' א.אופיר התזה ושאית בטון 2002 בע"מ (24.4.2017) מושא הערעור בעניין כובאני ואלבחר שם עמדת המאשימה הייתה שהמתחם בכל הנוגע לעבירות אי העברת ניכיות, בגין כל עבירה כאירוע, הוא בין מאסר על תנאי ל- 7 חודשי מאסר בפועל, ומתחם שתחתיתו מאסר על תנאי אומץ על ידי בגזר הדין לעבירות ולעבירות נוספות שעניין אי הגשת דוחות.

• ת"פ (ת"א) 54255-04-15 מדור תביעות מס הכנסה תל אביב נ' בקינגהם בע"מ (22.5.2017) שם בגין ביצוע 3 עבירות של אי העברת ניכיות בסך 121,957 ₪ (קרן) נקבע מתחם כולל שבין מאסר על תנאי ועד 8 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. על הנאשם אשר הסיר סך של 16,000 ₪ מסכום המחדל נגזרו 5 חודשי מאסר בעבודות שירות לצד ענישה נלווית.

• לצד אלא, ברע"פ 1552/11 לוי נ' מדינת ישראל (9.2.2011), אשר לא נדון על פי תיקון 113 לחוק העונשין, נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש אשר הורשע בביצוע 6 עבירות של אי תשלום מס שנוכה בסך 153,924 ₪ ובעבירה של אי הגשת דו"ח במועד. בית משפט השלום השית על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, 24 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך של 180,000 ₪. בעת הערעור הוסר המחדל ובית המשפט המחוזי קיבל באופן חלקי את הערעור על גזר הדין, קיצר את תקופת המאסר שהוטלה על הנאשם ל- 8 חודשי מאסר (אך לא מצא לבטלה) וכן הפחית את הקנס לסך של 80,000 ₪. בקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון נדחה.

21. לעניין מתחם הקנס, בסוג זה של עבירות קיימת חשיבות ממשית לענישה כספית משמעותית אשר תלמד כי אין אף תועלת כלכלית לצד ביצוע של העבירות. גובה הקנס מושפע גם מנסיבות ביצוע העבירות ובכללן מהסכומים מושא כתב האישום, מהשיטתיות שבביצוע העבירות ומשך ביצוען. בעת קביעת המתחם יש להידרש גם לשאלת יכולת הכלכלית של הנאשם. לקחתי בחשבון את קריסת הנאשמת, את הטענות בדבר מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, אשר גם לו נותרה הנאשמת חייבת סכום ניכר (לדבריו כ- 400,000 ₪), את הטענה לפיה הנאשם פועל לתשלום חובות באחריות, משלם מזונות לשתי בנותיו הקטינות ואף מגדלן במשמורת משותפת, וכן את העובדה שבת זוגו כיום מרוויחה שכר מינימום וילדה בעת האחרונה. כן נתתי דעתי לענ/6 המלמד על דמי השכירות אותם משלם הנאשם ולענ/5 יתרה בחשבון הבנק. בנסיבות אלה מתחם הקנס הכולל יעמוד בין 8,000 ל- 20,000 ₪ לצד התחייבות להימנע מביצוע עבירה.

הנסיבות הקונקרטיות

22. במקרה הנדון לא מתקיימות נסיבות המביאות לחריגה לקולא או לחומרה מהמתחמים שנקבעו. הנאשם, יליד שנת 1961, אב לשתי קטינות, גרוש ומצוי בזוגיות. בימים אלה נולד בנו (ענ/4). הנאשם, נעדר עבר פלילי, ניזוק בעצמו בפן הכלכלי מקריסת הנאשמת אשר פעלה משך שנים כחוק, מנסה לשלם חובותיו באחריות ולכלכל את משפחתו. אין ספק כי כל עונש מאסר ולו בעבודות שירות, עלול לפגוע ביכולתו להשתכר ועניין זה בא בחשבון בין יתר שיקולי, כמו גם פגיעה בבני משפחתו מעונש אשר ייגזר. בנוסף ובפרט, נתתי דעתי לכך שבמסגרת עבודתו נדרש הנאשם לנסוע לחו"ל באופן תדיר ובלתי צפוי.
23. הנאשם הודה בביצוע העבירות ויש לזקוף עניין זה לזכותו. אמנם, בתיק זה נשמעו ראיות, כך שלא ניתן לטעון כי בהודייתו חסך הנאשם זמן ניכר מזמנו של בית המשפט. יחד עם זאת, הודייתו, חרטתו ונטילת האחריות על ידו יזקפו לזכותו. לצד זאת לזכותו תיזקפנה גם מידותיו הטובות, שירותו הצבאי המשמעותי (אף בקבע ובמילואים) ומכתבי ההמלצה בעניינו (ענ/8 - ענ/10), כולם מעידים על התנהלותו הנורמטיבית ותרומתו לקהילה, ואף על מעשיו הטובים במסגרת הנאשמת כדוגמת שילוב נשים חרדיות בעבודה, גם מקום בו אין המדובר במהלך משתלם כלכלית (ענ/9).
24. בנוסף, נתתי דעתי להסרת המחדל החלקית על ידי הנאשם, בסכום שאינו מבוטל בסך 70,000 ₪, וגם עניין זה יישקל לקולא בעת גזירת דינו. עוד יש לזכור כי הנאשם פעל משך שנות המשפט מול מפרק הנאשמת על מנת לברר ולהגיע להיקף הנכון והאמתי של כתב האישום והוא גם היחיד אשר פעל להסרת המחדלים כאמור. אמנם כידוע, להסרת מחדלים בסוג זה של עבירות משמעות רבה לעניין הענישה (ברע"פ 7851/13 חדר עודה נ' מדינת ישראל (3.9.2015)) ומי שמסיר מחדלים באופן מלא זוכה פעמים רבות להקלה ממשית בענישה, לעיתים קרובות אף בהסכמת המאשימה. אין להתעלם מכך שבמקרה דנא לא הוסרו מלוא המחדלים ונותר מחדל פלילי בערכי קרן בסך 134,000 ₪ המהווה נזק שאינו מבוטל לקופת המדינה (ואבהיר - אינני מוצאת כל נפקות לכך שרשות המסים בחרה לזקוף חלק מהסכום ששולם לטובת הפרשי ריבית והצמדה). העדר יכולת להסיר את המחדלים וודאי אינה שקולה להסרתו. יחד עם זאת, בשים לב לניסיונותיו הכנים של הנאשם לטפל במחדלי כתב האישום ולהסירם, יזקפו גם מאמצים אלה באופן ממשי לזכות הנאשם בעת מיקומו בגדרי המתחם (עניין כובאני ואלבחר, עניין מצלאוי).
25. שקלתי את כלל המפורט לעיל ואף שיקולי ההרתעה המקבלים בכורה על פני נסיבות אישיות בסוג זה של עבירות (רע"פ 3857/13 יצחקיאן נ' מדינת ישראל (30.07.2013)), ולאחר כל זאת מצאתי לגזור את עונשם של הנאשמים כדלקמן:
- לנאשם 2: מאסר בפועל לתקופה של חודשיים שירוצה בדרך של עבודות שירות על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות, במרכז למורשת המודיעין (מנהל חנן מזור), שד' יריב אהרון, רמת השרון. הנאשם יתייצב ביום 24.11.2019 בשעה 08:00 במפקדת מחוז מרכז, יח' עבודות שירות, רמלה. מובהר כי יתכנו שינויים במקום העבודה ושעות העבודה כמפורט בחוות דעת הממונה על עבודות השירות. הובהרה לנאשם המשמעות של אי עמידה בעבודות שירות.
- לנאשם 2: מאסר על תנאי למשך 5 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת מס מסוג עוון או

פשע על פי פקודת מס הכנסה.

לנאשם 2: קנס בסך 8,000 ₪ או 21 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-24 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 1.12.19 לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

הנאשם 2: יחתום על התחייבות בסך 10,000 ₪ להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע העבירות בהן הורשע. לא יחתום הנאשם, ייאסר לתקופה של 30 ימים.

חתימת התחייבות - עד היום בשעה 16:00.

לנאשמת 1: קנס סמלי בסך 10 ₪ .

המזכירות תעביר עותק לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ב אלול תשע"ט, 22 ספטמבר 2019, במעמד הצדדים.